07/05/2023

Μελβούρνη: Χειροτονία νέου Πρεσβυτέρου από τον Αρχιεπίσκοπο Αυστραλίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Την Κυριακή του Παραλύτου, 7 Μαΐου, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος, ο οποίος πραγματοποιεί ποιμαντική επίσκεψη στη Βικτώρια, μετέβη και ιερούργησε στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων, στο προάστιο Oakleigh της Μελβούρνης, όπου και τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου κ. Δημητρίου Κατωπόδη.

Παρόντες ήταν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι **Σωζοπόλεως κ. Κυριακός** και **Κερασούντος κ. Ευμένιος,** ο Πρόεδρος της Ενορίας Κοινότητας Αγίων Αναργύρων κ. Χρήστος Δαματόπουλος και όλα τα μέλη του Δ.Σ.

Εν πληθούση εκκλησία, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε καταρχάς στο θαύμα της θεραπείας του παραλυτικού από τον Χριστό, ένα από τα συμβάντα, όπως επισήμανε, που πιστοποιούν και βεβαιώνουν το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου. *«Η Ανάσταση είναι το καταλυτικό εκείνο γεγονός από το οποίο εκπηγάζει η δυνατότητα ιάσεως της ανθρώπινης φύσεως και άρα της εν Χριστώ Σωτηρίας»*, υπογράμμισε, για να επισημάνει στη συνέχεια ότι *«η Εκκλησία μας είναι το πνευματικό ιατρείο που απεργάζεται τη δυνατότητα της θεραπείας του ανθρώπου, όχι φυσικά σ' ένα βιολογικό και άρα πρόσκαιρο ορίζοντα, αλλά στην προοπτική της αιωνιότητος, η οποία μάς χαρίζεται λόγω της Αναστάσεως».*

Απευθυνόμενος στον χειροτονούμενο διάκονο, ο **Αρχιεπίσκοπος** του τόνισε ότι, αναδεχόμενος το υπούργημα της ιερωσύνης, «καλείσαι και εσύ να εργασθείς στο μεγάλο αυτό πνευματικό Νοσοκομείο που είναι η Εκκλησία μας, όπου όμως δεν καλούμεθα να θεραπεύσουμε τη σωματική ασθένεια, αλλά να κάνουμε κάτι πολύ βαθύτερο και ουσιαστικότερο, καθώς η ασθένεια και ο θάνατος είναι το συμπτώματα». *«Το αίτιο είναι η αμαρτία, η αλλοτρίωση, ο χωρισμός μας από τον Θεό σε τελευταία ανάλυση», επισήμανε, διευκρινίζοντας πως η παραδοχή αυτή «δε σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι ένας άνθρωπος ασθενεί επειδή φέρει μια προσωπική αμαρτία. Ένας άνθρωπος νοσεί διότι η φύση μας, εξαιτίας της αποστασίας του ανθρώπου, βρίσκεται σε κατάσταση φθοράς».*

Συμπερασματικά, διέκρινε πως η ιερωσύνη ενέχει μια θεραπευτική διάσταση και ο ιερέας είναι πνευματικός ιατρός, διότι συμφιλιώνει τον άνθρωπο με τον Θεό. Κι αυτό,όπως εξήγησε, ο ιερέας το επιτυγχάνειόχι με την προσωπική του χάρη και αξία, αλλά «διότι επάνω στο άγιο Θυσιαστήριο τελεί την αναίμακτη θυσία και "παρασκευάζει" το φάρμακο της αθανασίας, τον Άρτο της ζωής, ο οποίος είναι "αντίδοτος του μη αποθανείν, αλλά ζην εν **Ιησού Χριστώ** δια παντός", κατά τόν **θεοφόρο Ιγνάτιο,** και τον προσφέρει στους ανθρώπους για να ζήσουν στην αιωνιότητα».

Σημειώνοντας το δυσθεώρητον του δωρήματος αυτού και κατ' επέκταση το μεγάλο βάρος της ευθύνης που αναλαμβάνει ένας ιερέας, ο Σεβασμιώτατος παρακάλεσε τον νέο Πρεσβύτερο να παραμείνει ταπεινός κατά τη διακονία του, για να την δει να αποδίδει πλούσιους και ευλογημένους καρπούς. «Διότι ο Κύριος τη Χάρη του τη δίδει στου ταπεινούς», υπογράμμισε, αναγνωρίζοντας πως ο **π. Δημήτριος** έχει εργαστεί με ζήλο και προθυμία στην Εκκλησία, υπηρετώντας το ιερό αναλόγιο με αγάπη και σύμπνοια με τους αδελφούς του. Αναλαμβάνοντας πλέον υψηλότερα καθήκοντα και ευθύνες, τον προέτρεψε πατρικά να μετέρχεται τα της **Εκκλησίας** και της ιερωσύνης με φόβο Θεού, να συνεχίσει να είναι

προσήνης και καταδεκτικός και να πολλαπλασιάσει τα χαρίσματα με τα οποία τον προίκισε ο Θεός για χάρη των αδελφών του.

Από την πλευρά του, ο νέος Πρεσβύτερος π. Δημήτριος αναφέρθηκε στο υπούργημα της ιερωσύνης και εξέφρασε την δυσκολία που έχει να αποδεχθεί το μεγάλο δώρο που του έκανε ο Θεός στη ζωή του. *«Επιθυμώ να ευχαριστήσω το Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο και Ποιμενάρχη μας, ο οποίος από την πρώτη στιγμή που έφτασε στην Αυστραλία έδωσε νέα πνοή στην Αρχιεπισκοπή μας και διεκήρυξε την αγάπη. Όλοι μιλούν για την πλούσια αγάπη που δείχνετε παντού κι αυτόν τον τρόπο ζωής, αυτή τη βιωτή θέλω να ακολουθήσω κι εγώ στη νέα ιερατική μου πορεία»*, τόνισε χαρακτηριστικά.

Στο τέλος της χειροτονίας, ακούστηκε δυνατά η ιαχή *«Άξιος»,* ενώ μετά την Απόλυση της **Θείας Λειτουργίας** ο νέος Πρεσβύτερος δέχθηκε τις εγκάρδιες ευχές και τα συγχαρητήρια του Ποιμανάρχου του, των παριστάμενων Επισκόπων και κληρικών και όλου του εκκλησιάσματος.